

Warszawa, dnia 22 listopada 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 761/21

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Michał Bukiewicz

protokolant: protokolant sądowy Paulina Smoderek

4. przy udziale prokuratora Anety Ostromeckiej

po rozpoznaniu dnia 22 listopada 2021 r.

5. sprawy J. B. syna M. i I., ur. (...) w K.

6. oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

7. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

8. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

9. z dnia 14 kwietnia 2021 r. sygn. akt III K 506/20

11. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 761/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 14 kwietnia 2021 roku, sygn. akt III K 506/20	
1.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
1.3. Granice zaskarżenia	
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	J. B.	Sytuacja majątkowa oskarżonego	Informacja e - (...)	k. 191
2.1.1.2.	J. B.	Niekaralność oskarżonego	Aktualna Karta Karna	k. 195
2.1.1.3.	J. B.	Niefigurowanie przez oskarżonego w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego	Dokument wydany przez Komendę Stołeczną Policji	k. 193
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

2.1.1.1	Informacja e - (...)	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczane. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
2.1.1.2	Aktualna Karta Karna	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczane. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
2.1.1.3	Dokument wydany przez Komendę Stołeczną Policji	Załączony dokument został sporządzony przez uprawniony do tego organ. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczane. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
1.1.6. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</i>			

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że społeczna szkodliwość czynu była znaczna, co nie pozwala na zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania, podczas gdy prawidłowo odkodowany stan faktyczny wskazuje na istnienie przesłanek uzasadniających zastosowanie powyższej instytucji.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za			

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia pozwala na stwierdzenie, że ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy były prawidłowe. Sąd I instancji słusznie nie umorzył warunkowo postępowania karnego oraz zasadnie wymierzył oskarżonemu karę grzywny oraz środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów i świadczenia pieniężnego. Sąd Okręgowy podziela argumentację Sądu Rejonowego w przedmiocie określenia rodzaju i rozmiaru konsekwencji prawnokarnych w związku z popełnieniem przez oskarżonego zarzucanego mu czynu.</p> <p>Zgodnie z art. 66 § 1 k.k., sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne,</p>		

okoliczności jego
popelnienia nie
budzą wątpliwości,
a postawa sprawcy
niekaranego za
przestępstwo
umyślne, jego
właściwości
i warunki osobiste
oraz dotychczasowy
sposób życia
uzasadniają
przypuszczenie, że
pomimo umorzenia
postępowania będzie
przestrzegał
porządku prawnego,
w szczególności nie
popelni
przestępstwa. art. 66
§ 2 k.k. dodaje,
że warunkowego
umorzenia nie
stosuje się do
sprawcy
przestępstwa
zagrożonego karą
przekraczającą 5
lat pozbawienia
wolności.

W pierwszej
kolejności, nie
można zgodzić się
ze skarżącym, że
w przedmiotowej
sprawie społeczna
szkodliwość czynu
popelnionego przez
J. B. nie jest znaczna.
Udowodniony
poziom stężenia
alkoholu w
organizmie
oskarżonego w
chwili zajścia
przedmiotowego
zdarzenia wynosił
1,5 promila.
Podsądny,

prowadząc pojazd mechaniczny w ruchu lądowym podczas znajdowania się w stanie nietrzeźwości tak znacznym, jak ma to miejsce w realiach niniejszej sprawy, bez wątpienia naruszył chronione prawem dobro w postaci bezpieczeństwa w komunikacji w stopniu bardzo wysokim. Rozmiary naruszenia reguł bezpieczeństwa w ruchu drogowym w związku z popełnieniem przez J. B. zarzucanego mu czynu, znajdujące swój wyraz przede wszystkim w bezpośrednim narażeniu na niebezpieczeństwo wielu osób uczestniczących w ruchu, zdecydowanie ocenić należy jako znaczne. Oskarżony prowadził pojazd w warunkach dużego natężenia ruchu, co niewątpliwie ma miejsce przy poruszeniu się po ulicach (...), w godzinach popołudniowych. Ryzyko zdarzeń związanych z niemożnością należytego panowania nad

pojazdem było wysokie.

Jednocześnie za bezpodstawne uznać trzeba twierdzenie obrońcy, jakoby oskarżony w chwili zajścia przedmiotowego zdarzenia nie miał świadomości, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. J. B. bowiem sam, świadomie wprowadził się w ww. stan, i to w stopniu tak znacznym, że aż trzykrotnie przewyższającym graniczny próg określonej w art. 115 § 16 k.k. definicji tego pojęcia. Oceniając powyższe z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego stwierdzić trzeba, że nie jest możliwe, aby osoba, u której poziom stężenia alkoholu w organizmie wynosi 1,5 promila, nie zdawała sobie z tego sprawy, zwłaszcza, że sama świadomie alkohol ten wcześniej spożyła. Podkreślić należy jednocześnie, że spożywając alkohol w tak znacznych ilościach, oskarżony musiał liczyć się z tym, że niezależnie

od tego, jakie będzie jego subiektywne odczucie w przedmiocie stanu trzeźwości, nie powinien prowadzić pojazdu mechanicznego. Oskarżony miał obiektywną możliwość zachowania w pełni zgodnego z obowiązującymi normami prawnymi.

Przedstawione okoliczności potwierdzają, że Sąd Rejonowy, uznając, że stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu był znaczny, dokonał trafnych ustaleń faktycznych oraz, wbrew twierdzeniom zawartym w apelacji, w prawidłowy sposób uwzględnił i wyważył podmiotowe i przedmiotowe czynniki warunkujące ocenę stopnia społecznej szkodliwości wymienione w art. 115 § 2 k.k.

W związku z powyższym, Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, że stopień winy i społecznej szkodliwości czynu nie pozwalają na

zastosowanie wobec oskarżonego warunkowego umorzenia postępowania karnego, nawet jeśliby uznać, że pozostałe przesłanki stosowania tej instytucji, takie jak pozytywna prognoza co do przyszłego zachowania się J. B. czy też jego dotychczasowa niekaralność, zostały w przedmiotowej sprawie zrealizowane. Raz jeszcze należy zatem stwierdzić, że ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy były słuszne.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy w odpowiedni sposób wyważył dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k. Wymierzona oskarżonemu kara wraz z orzeczonymi środkami karnymi stanowi reakcję adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Sąd Rejonowy wymierzył J. B. karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na

30 złotych, za przestępstwo, którego górna granica ustawowego zagrożenia karą wynosi 2 lata pozbawienia wolności. Pozwala to stwierdzić, że sąd I instancji istotnie uwzględnił zaistniałe w przedmiotowej sprawie okoliczności łagodzące w postaci przede wszystkim dotychczasowej niekaralności J. B. oraz jego ustabilizowanej sytuacji życiowej i zawodowej, a także incydentalny charakter popełnionego przez niego przestępstwa, pamiętając jednocześnie o wysokim stopniu winy oskarżonego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu. W związku z tym, biorąc pod uwagę realia niniejszej sprawy, rodzaj i rozmiar kary oraz środków karnych orzeczonych przez Sąd Rejonowy uznać należy za proporcjonalny i wyważony.

Wniosek

Zmiana
zaskarżonego

zasadny

<p>wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania na okres próby w wymiarze 2 lat oraz orzeczenie wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego w kwocie 3000 złotych, a także zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii, którą oskarżony poruszał się w czasie zdarzenia, na okres 1 roku.</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek obrońcy oskarżonego uznać należy za niezasadny.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
<p>4.1.</p>			

Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 14 kwietnia 2021 roku, sygn. akt III K 506/20	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Podniesiona w apelacji argumentacja obrońcy oskarżonego nie mogła podważyć słusznych i uzasadnionych wniosków wywiedzionych przez Sąd Rejonowy. Z tego względu, wnioski skarżącego nie zostały uwzględnione, a	

wyrok utrzymano w mocy w całości.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiężle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	Sąd Okręgowy kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążył oskarżonego. Zgodnie bowiem z art. 636 § 1		

	<p>k.p.k., w sprawach z oskarżenia publicznego, w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego, wniesionego wyłącznie przez oskarżonego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi na ogólnych zasadach ten, kto wniósł środek odwoławczy. W dacie wyroku istniejącymi kosztami była opłata oraz wydatki wyłożone w postępowaniu odwoławczym.</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok w całości	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana